

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci obžalovaného **P. B. a spol. pre trestný čin podvodu spolupáchatel'stvom** podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. júla 2009 v Bratislave prerokoval odvolanie obžalovaného N. M., poškodeného V. a krajského prokurátora v Nitre, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 11. júna 2008, sp. zn. 1 T 11/2000, a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **sa** odvolania obžalovaného N. M. a krajského prokurátora Nitra **z a m i e t a j ú .**

II. Podľa § 253 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **sa** odvolanie poškodeného N. **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 11. júna 2008, sp. zn. 1 T 11/2000, bol obžalovaný P. B. uznaný za vinného z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. (v znení účinnom do 1. januára 2006), z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, obžalovaný D. P. z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 1. januára 2006. v spolupáchatel'stve podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, obžalovaný N. M. z trestného činu podvodu v spolupáchatel'stve podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a trest. činu sprenevery podľa § 248 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, obžalovaní P. Ď. a V. S. z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2

Tr. zák. účinného od 1 januára 2006, spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa dopustili na tom skutkovom základe, že

obžalovaní P. B., D. P., N. M.:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode - aj s obžalovaným A. H., na základe podnikateľských dokladov obžalovaného P. B.

1/ dňa 13. novembra 1991 prevzali na faktúru v Š. rôzne tabakové výrobky v hodnote 76 405 Kčs v úmysle za tovar nezaplatiť a následne tovar rozpredali pod nákupnú cenu a peniaze si rozdelili a faktúru doposiaľ neuhradili, čím spôsobili Š. škodu vo výške najmenej 76 405 Kčs,

2/ dňa 14. novembra 1991 prevzali na faktúry v Š. rôzny tovar v hodnote 397 840 Kčs v úmysle zaň nezaplatiť, tovar následne predali pod nákupnú cenu a takto získané peniaze si rozdelili a faktúry doposiaľ neuhradili, čím Š. spôsobili škodu vo výške najmenej 397 840 Kčs,

3/ dňa 21. novembra 1991 prevzali na faktúru 5.184 fliaš šumivého vína zo Š. v úmysle za tovar nezaplatiť a víno predali pod nákupnú cenu a takto získané peňažné prostriedky si rozdelili a faktúru doposiaľ neuhradili, čím spôsobili Š. škodu vo výške najmenej 411 005 Kčs,

4/ dňa 22. novembra 1991 prevzali na faktúru v A. rôzne alkoholické nápoje v hodnote 220 369 Kčs v úmysle za tovar nezaplatiť a tovar následne rozpredali a takto získané peniaze si rozdelili, faktúru doposiaľ neuhradili, čím spôsobili A. škodu vo výške najmenej 220 369 Kčs,

5/ dňa 20. novembra 1991 prevzali na faktúru v S. rôzny tovar v hodnote 336 143 Kčs v úmysle za tovar nezaplatiť a tovar následne rozpredali pod nákupnú cenu a takto získané finančné prostriedky si rozdelili, čím S. spôsobili škodu vo výške najmenej 336 143 Kčs,

6/ v dňoch 27. novembra 1991 a 28. novembra 1991 prevzali na faktúry zo skladovej základne A. rôzny tovar v celkovej hodnote 814 625 Kčs v úmysle za tovar nezaplatiť a tovar následne rozpredali a takto získané finančné prostriedky si rozdelili, čím A. spôsobili škodu vo výške najmenej 814 625 Kčs,

obžalovaný P. B.:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obžalovaným M. H., na základe podnikateľských dokladov obžalovaného P. B.

7/ v dňoch 16. januára 1992 a 23. januára 1992 prevzali na faktúry v Š. rôzne kožušnicke výrobky v celkovej hodnote 208.730,-Kčs v úmysle za tovar nezaplatiť a tovar následne rozpredali pod nákupnú cenu a takto získané finančné prostriedky si medzi sebou rozdelili, pričom faktúry doposiaľ neuhradili, čím Š., t. č. W. spôsobili škodu vo výške najmenej 208 730 Kčs,

8/ dňa 27. januára 1992 prevzali na faktúru v Š. rôzny tovar v celkovej hodnote 180 855 Kčs v úmysle za tovar nezaplatiť a tovar následne rozpredali pod nákupnú cenu L. L. a takto získané peniaze si rozdelili, čím Š. spôsobili škodu vo výške najmenej 180 855 Kčs,

9/ dňa 25. marca 1992 prevzali na faktúru vo V. rôzny tovar v hodnote 95 155 Kčs v úmysle za tovar nezaplatiť a tovar následne rozpredali pod nákupnú cenu a takto získané peniaze si rozdelili a faktúru doposiaľ neuhradili, čím spôsobili V. škodu vo výške najmenej 95 155 Kčs,

obžalovaní P. B. a D. P.:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode na základe podnikateľských dokladov obžalovaného P. B.

10/ dňa 3. februára 1992 prevzali na faktúru v Š. rôzny tovar v hodnote 664 774,34 Kčs v úmysle za tovar nezaplatiť a tovar následne odpredali pod nákupnú cenu a takto získané peniaze si medzi sebou rozdelili, pričom faktúru doposiaľ neuhradili, čím spôsobili Š., t. č. A. škodu vo výške najmenej 664 774,34 Kčs,

obžalovaní P. B., P. Ď. a V. S.:

11/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode, aj s obžalovaným M. H., v dňoch 5. februára 1992 a 7. februára 1992 na základe podnikateľských dokladov obžalovaného P. B. prevzali na faktúru vo firme I. rôzny tovar v hodnote 573 800 Kčs v úmysle za tovar nezaplatiť a tovar predali pod nákupnú cenu a takto získané finančné prostriedky si medzi sebou rozdelili a faktúru doposiaľ neuhradili, čím I. spôsobili škodu vo výške najmenej 573 800 Kčs,

obžalovaný P. B.:

12/ po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obžalovaným M. H. a L. H., dňa 28. februára 1992 na základe podnikateľských dokladov obžalovaného P. B. prevzali na faktúru v Š. 12 kusov šijacích strojov zn. HOBBY - MATÍC 933 E v celkovej hodnote 130 800 Kčs v úmysle za tieto nezaplatiť a tieto následne rozpredali a peniaze si medzi sebou rozdelili a faktúru doposiaľ neuhradili, čím Š., t. č. D. spôsobili škodu vo výške najmenej 130 800 Kčs,

obžalovaný P. B.:

13/ dňa 6. mája 1992 ako podnikateľ v predajni M. prevzal na faktúru elektrotechnický tovar v hodnote 70 790 Kčs, faktúru však doposiaľ neuhradil čím spôsobil S. škodu vo výške najmenej 70 790 Kčs,

obžalovaný N. M.:

14/ v dobe od 6. apríla 1998 do 4. mája 1998, keď pracoval ako barman a krupier v bistre S. neodviedol denné tržby za predaný tovar ako aj hotovosť z hracích automatov a tieto peniaze minul pre svoju potrebu, čím spôsobil firme S. škodu vo výške najmenej 16 846,50 Kčs,

obžalovaný P. B.:

15/ v presne nezistený deň koncom roka 1991 si zadovážil bez povolenia strelnú zbraň brokovú kozlicu zn. ČZ. mod. ZH 321 kal. 16/16 výr. č. X. na hlavniach a č. X. na baskuli, ktorú prechovával v obci K., minimálne po dobu 10 dní.

Za to krajský súd uložil obžalovanému P. B. podľa § 250 ods. 5 Trestného zákona zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 1. januára 2006, § 40 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, ktorý podľa § 39a ods. 3 Trestného zákona vykoná v I. (prvej) nápravno výchovnej skupine.

Obžalovanému D. P. podľa § 250 ods. 4 Trestného zákona zák. č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 1. januára 2006, § 35 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 40 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov, ktorý podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Trestného zákona vykoná v I. (prvej) nápravno výchovnej skupine.

Zároveň bol zrušený výrok o trestoch z rozsudku Krajského súdu v Nitre z 3. februára 1999, sp. zn. 1 T 42/98, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave zo dňa 17. júna 1999, sp. zn. 3To 30/99, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému M. podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov so zaradením do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny, pričom bol zároveň zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Galanta z 28. februára 1996, sp. zn. 2 T 2/96, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo 7. augusta 1996, sp. zn. 4 To 196/95, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Zároveň, podľa § 37 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. upustil krajský súd od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. IT 32/99, zo dňa 26. marca 1999 za trestný čin v bode 14/ napadnutého rozsudku.

Obžalovaným Ď. a S. podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. v znení zák. č. 217/2007 Z. z. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. j/ Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2, § 57 ods. 1 Tr. zák. uložil peňažné tresty vo výmere 30 000 Sk a náhradné tresty odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podali obžalovaný N. M., poškodené družstvo N. a krajský prokurátor v zákonnej lehote odvolania.

V písomných dôvodoch odvolania sa obžalovaný M. domáhal zrušenia prvostupňového rozsudku vo výroku o treste a uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu popr. aj s použitím § 40 Tr. zák. vzhľadom na dlhý časový odstup od spáchaných skutkov a jeho súčasný bezúhonný život v cudzine.

Zástupca poškodenej organizácie N. namietal skutočnosť, že krajský súd nerozhodol o ich preukázanom nároku o náhrade škody a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a zaviazal obžalovaného B. k náhrade 95 155 Sk.

Krajský prokurátor podal odvolanie voči výrokom o trestoch u obžalovaných S. a Ď., nakoľko prvostupňový súd nemal splnené podmienky na ukladanie peňažných trestov- nezisťoval majetkové pomery obžalovaných. Navrhol preto, aby Najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uložených trestoch u oboch obžalovaných a vec vrátil krajskému súdu.

Zároveň navrhol ostatné odvolania zamietnuť ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že odvolania sú nedôvodné.

Odvolačný súd zistil, po splnení prieskumnej povinnosti, že krajský súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 6 Tr. por.

V rámci zisťovania a ustálenia skutkového stavu, krajský súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak ku správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom krajský súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, rešpektujúc právny názor tunajšieho súdu vyslovený v predchádzajúcom rozhodnutí.

K odvolacím námietkam poškodeného treba uviesť, že krajský súd na hlavnom pojednávaní konanom 24. januára 2007 uznesením nepripustil poškodených do konania, preto ani nemohol rozhodnúť v rozsudku o ich nároku na náhradu škody. Táto však bola riadne a včas uplatnená, a teda po januári 2007 si poškodený mohol podať návrh na náhradu škody v konaní o veciach občianskoprávných bez toho, že by bol jeho návrh premlčaný, keďže premlčacia doba bola prerušená.

Aj pokiaľ ide o tresty uložené obžalovaným P. Ď. a V. S. postupoval krajský súd v súlade so zákonom. Obaja sa dopustili iba jedného skutku, spáchaného pred viac ako 17 rokmi so spôsobenou škodou 573 800 Sk.

Uloženie iného druhu trestu ako peňažného by bolo pre obžalovaných neprimerane prísne vzhľadom na odstup času, pričom navonok mierny trest zároveň znemožní obžalovaným domáhať sa náhrady za prietiahy v konaní, či už pred Ústavným súdom alebo medzinárodným súdom.

S prihliadnutím na tú okolnosť, že obžalovaný Ď. podniká a obžalovaný S. bol zamestnaný ako vodič z povolania, javí sa aj výška peňažných trestov ako primeraná a vymožitelná.

K odvolacím námietkam obžalovaného M. treba uviesť, že nie je pravdou, že nevedel o trestnom stíhaní. Napriek tomu neoznámil orgánom činným v trestnom konaní svoj odchod do zahraničia ani adresu v cudzine. Bolo po ňom vyhlásené celoštátne pátranie, čo znamená, že ani príbuzní v Slovenskej republike nespolupracovali s policajnými orgánmi a neoznámili jeho nové bydlisko. Preto postupoval krajský súd zákonne, keď konal ako proti ušlému.

Obžalovaný evidentne nepáchal trestnú činnosť iba v r. 1991, ale aj v r. 1998 (skutok pod bodom 14/), pričom posledný trest odňatia slobody vykonal v lete 2000 (odsúdenie z marca 1999) a trest zákazu činnosti až v septembri 2007. Z uvedeného je zrejmé, že jeho bezúhonnosť nemá až také dlhé trvanie, ako to prezentoval v odvolacích dôvodoch.

Napriek tomu prvostupňový súd upustil za trestný čin uvedeným pod bodom 14/ rozsudku od uloženia súhrnného trestu a ponechal v platnosti už **vykonaný** trest odňatia slobody.

Za trestný čin uvedený pod bodmi 1/ – 6/ rozsudku mu uložil súhrnný trest vo výmere 24 mesiacov, pričom zrušil výrok o treste vo výmere 7 a 15 mesiacov, ktoré vykonal v r. 1997, čo znamená, že mu ostáva vykonať iba **2 mesiace** trestu odňatia slobody. S prihliadnutím na dobu už vykonaného trestu, môže požiadať o podmienené prepustenie a zvyšok trestu (2 mesiace) ani nemusí vykonať.

Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd odvolanie obžalovaného N. M. za nedôvodné, obdobne ako aj odvolanie krajského prokurátora, a preto ich zamietol podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006.

Odvolanie poškodenej strany Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol podľa § 253 ods. 1 Tr. por. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, keďže nebol pripustený do konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 15. júla 2009

JUDr. Peter H a t a l a , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová